

РЕШЕНИЕ

№ 241

гр. София, 12.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иво Димитров

Членове: Величка Борилова
Зорница Гладилова

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева
като разгледа докладваното от Зорница Гладилова Въззивно търговско дело
№ 20221001000160 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и следващите от ГПК.

С Решение № 261380/06.10.2021 г. по гр. дело № 1355/2020 г. СГС, VI-14 състав е отхвърлил предявеният от „Национално представителство на студентските съвети“ с ЕИК 130301327, иск с правно основание чл. 13, ал. 1, т. 3, б. "а" от Закона за юридическите лица с нестопанска цел за прекратяване на Сдружение „Национално представителство на студентските съвети в Република България“ с ЕИК 176647272.

Срещу решението е подадена въззивна жалба от „Национално представителство на студентските съвети“, което моли въззивния съд да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да прекрати ответното сдружение. Поддържа, че решението е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Първоинстанционният съд неправилно бил приел, че наименованието на ответното сдружение се различава от наименованието на ищеца. Нямамо никаква смислова или фонетична разлика между наименованията Национално представителство на студентските съвети и сдружение „Национално представителство на студентските съвети в Република България“. Разликата в двете наименования била единствено в допълнението „в Република България“, която не била достатъчна, за да се направи ясно разграничение. Добавянето на „в Република България“ в наименованието на ответното сдружение не можело да се приеме като отличителен белег. Ищцовата организация също била национална - единствена по рода си в Република България. „Национално представителство на студентските съвети“ било учредено през 2000 г., в изпълнение на чл. 73а от Закона за висшето образование и като такова е национален орган, изразяващ общите интереси на студентите и докторантите и се състояло от представителите или делегираните представители на студентските съвети на висшите училища в страната. Основна мисия на „Национално представителство на студентските съвети“ била изграждането и поддържането на активен диалог с държавните институции,

отговарящи за политиката по отношение на висшето образование в страната и в частност, но не само: Министерство на образованието и науката, всички Парламентарни комисии по образование и наука и за младежта и спорта, Министерство на младежта и спорта, Национална агенция за оценяване и акредитация, Съвет на ректорите и много др. Неправилен бил извода на Софийски градски съд, че наименованието на ответното сдружение не е заблуждаващо. Същото създавало тотално грешна представа, че става дума за едно и също юридическо лице. Ответното сдружение нямало нищо общо със студентските съвети на университети в България и същите не били негови членове. Съдът приел и жалбоподателят не оспорвал, че не е забранено от закона извършването на една и съща дейност в обществена полза от няколко сдружения, както и регистрацията на няколко юридически лица на един и същи адрес. В случая обаче всички индивидуализиращи белези на по-късно регистрираното сдружение имитирали тези на по-рано учреденото и със сигурност можело да въвеждат в заблуждение и безспорно го правели. Ответното сдружение имало същият адрес на управление, наименованието му било сходно до почти пълна идентичност, целите и основната му дейност също са сходни до почти пълна идентичност. Имитирането на всички индивидуализиращи белези от ответното сдружение било направено единствено и само с цел да въвежда в заблуждение трети лица, че става дума за един и същ субект, което сочело на незаконосъобразност на първоначалната регистрация. Седалището на ответното сдружение било вписано на адреса на жалбоподателя само с цел да се въвежда в заблуждение. По време на първоинстанционното производство на ответника не били реално връчвани съдебни книжа, поради факта, че сдружението не се помещава на този адрес и няма нищо общо с него. В Одитния доклад Министерството на образованието и науката дава препоръка към председателя на „Национално представителство на студентските съвети“ да предприеме действия, включително и по съдебен път, за заличаване на алтернативната организация „Сдружение НПСРБ“. Оценката на нивото на риска за непредприемане на мерки от страна на ръководството на „Национално представителство на студентските съвети“ е поставен „висок“, което означава, че при непредприемане на мерки пропускат ще окаже сериозно влияние върху дейността на „Национално представителство на студентските съвети“. Ответното сдружение не било учредено по законния ред, тъй като не отговаряло на изискванията на чл. 7, ал. 2 и чл. 7, ал. 4 от ЗЮЛНЦ и следвало да бъде прекратено с решение на съда на основание чл. 13, ал. 1, т.3, б. "А" от ЗЮЛНЦ.

Ответникът Сдружение „Национално представителство на студентските съвети в Република България“ не взема становище по въззивната жалба.

Въззивният съд като обсъди представените по делото доказателства и доводите на жалбоподателя, намира за установено следното:

Първоинстанционното производство е образувано по искова молба на „Национално представителство на студентските съвети“, ЕИК 130301327, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Средец“, пл. „Народно събрание“ № 10, с която е предявен конститутивен иск с правно основание чл.13, ал.1, т.3, б.„а“ от ЗЮЛНЦ за прекратяване на Сдружение „Национално представителство на студентските съвети в Република България“, ЕИК 176647272, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Средец“, пл. „Народно събрание“ № 10, представлявано от Председателя А. К. Г., рег. по ф. д. № 380/2013 г. на ФО, при СГС. Ищецът поддържа, че ответното сдружение е учредено в противоречие със закона, тъй като наименованието му не отговаря на изискванията за уникалност съгласно чл.7, ал.4 от ЗЮЛНЦ. От друга страна в противоречие със закона е обстоятелството му, че наименованието му, което е сходно с това на ищеца въвежда в заблуждение и не отговаря на изискванията на чл.7, ал.2 от ЗЮЛНЦ. Ищецът твърди, че е заявител, притежател и ползвател на комбинирана марка с наименование „НПСС „Национално представителство на студентските съвети в Република България“ и в нарушение на правото на регистрирана марка, съгласно разпоредбите на ЗМГО. Освен сходно наименование, ответното сдружение имало същият адрес на управление, като

Националното представителство на студентските съвети:- гр. София, район „Средец“, пл. „Народно събрание“ № 10. Посочването на един и същ адрес на управление било с цел, да въвежда в заблуждение трети лица, че става дума за един и същ субект. В Устава на ответното сдружение били записани сходни основна дейност и цели с тази на ищеца, което също въвеждало в заблуждение.

Ответникът Сдружение „Национално представителство на студентските съвети в Република България“ е редовно уведомен за първоинстанционното производство, по реда на чл.50, ал.4 ГПК и не е подал писмен отговор и не изразява становище по иска.

„Национално представителство на студентските съвети“ е създадено с разпоредбата на чл.73а от Закона за висшето образование и представлява, съгласно чл.73а, ал.1 от ЗВО национален орган, изразяващ общите интереси на студентите и докторантите. Членският му състав е нормативно определен с чл.73а, ал.2 от ЗВО, съгласно който Националното представителство на студентските съвети се състои от студентските съвети на висшите училища в страната. Органите му на управление също са нормативно определени с чл.73а, ал.3 ЗВО: Общо събрание, изпълнителен съвет и председател. Същото е юридическо лице. Съгласно чл.73а, ал.7 от ЗВО Националното представителство на студентските съвети: 1./ изработва становища и предложения по проблемите на висшето образование и науката във висшите училища, засягащи обучаващите се в тях; 2./ дава мнение по проекта на държавния бюджет в частта му за образованието и науката; 3./ съдейства и насърчава включването на обучаващите се в образователни, научни, културни, спортни и други дейности, осъществявани между висшите училища в страната и в чужбина. Съгласно ал.8 средствата, които набира „Национално представителство на студентските съвети“ се използват за финансиране на национални програми за образователна, научна, културна, спортна и друга творческа дейност на студентите, както и за провеждане на международна дейност.

Ответникът Сдружение „Национално представителство на студентските съвети в Република България“ е сдружение с нестопанска цел за осъществяване на обществено полезна дейност, регистрирано по реда на ЗЮЛНЦ, с решение на СГС по ф.дело № 380/2013 г. и има за предмет на дейността си подпомагане обучението и дейността на студенти, курсанти, докторанти, защита на правата на студентите и развиване на интересите и потребностите на младежка и подкрепа за трудовата им и житейска реализация.

От представена справка в регистър Булстат е видно, че и „Национално представителство на студентските съвети“ и Сдружение „Национално представителство на студентските съвети в Република България“ имат седалище и адрес на управление в гр.София, район „Средец“, пл.„Народно събрание“ № 10.

Представена е справка за марка „НПСС „Национално представителство на студентските съвети в Република България“ с дата на заявяване 08.06.2017 г. и дата на регистрация 19.02.2018 г.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд приема следното:

При изпълнение правомощията си по чл. 269 ГПК настоящият въззивен състав намира обжалваното решение за валидно. Решението е постановено по предявени при посочен с изложените с исковата молба твърдения правен интерес за предявяване на конститутивния иск по чл.13, ал.1, т.3, б.,а“ ЗЮЛНЦ на заявените с исковата молба основания за прекратяване на ответното юридическо лице с нестопанска цел.

Предявен е конститутивен иск с правно основание чл.13, ал.1, т.3, б.„а“ от ЗЮЛНЦ за прекратяване на сдружение с нестопанска цел като учредено не по установения от закона ред - в нарушение на чл.7, ал.2 и ал.4 ЗЮЛНЦ.

Диспозитивното начало и принципите на гражданския процес изискват при извършване на преценка за основателността на иска, съдът да изхожда от заявените с

исквата молба на ищеца основания и е недопустимо да се произнесе по иска на основания извън посочените от ищеца /така решение № 30/01.06.2012 г. по т. д. 377/2011 г., ТК, I ТО на ВКС/.

Съгласно чл.13, ал.1, т.3, б.“а“ от ЗЮЛНЦ юридическото лице с нестопанска цел се прекратява с решение на окръжния съд по седалището на юридическото лице с нестопанска цел, когато не е учредено по законния ред.

Законният ред за учредяване на сдружения с нестопанска цел се съдържа в раздел I от Глава Втора на ЗЮЛНЦ – чл.19 и чл.20. Изискването на закона е учредителите да приемат устав който да съдържа наименованието на сдружението.

Заявените от ищеца основания на иска не съдържат позоваване на нарушение на предвидената в закона в разпоредбите на чл.19 и чл.20 ЗЮЛНЦ процедура по учредяване на сдружение.

Искът срещу ответника е основан на твърдения за нарушение на нормата на чл. 7, ал. 4 и ал. 2 ЗЮЛНЦ - регистрацията му с наименование на вече вписано юридическо лице с цел въвеждане в заблуждение, като се поддържа, че това дава основание за прилагане санкцията по чл. чл. 13, ал. 1, т. 3, б. "а" ЗЮЛНЦ.

Наименованието на ответното сдружение с обществено полезна дейност е Сдружение „Национално представителство на студентските съвети в Република България”. Същото съдържа в себе си, но не е идентично с наименованието на ищеца - „Национално представителство на студентските съвети“. Разпоредбата на чл.7, ал.4 от ЗЮЛНЦ предвижда забрана, след като юридическо лице с нестопанска цел е вписано в съдебния регистър /съобразно действалата към вписването на ответника редакция на закона/, да бъде вписано друго юридическо лице от същия вид със същото наименование. Законът не въвежда забрана за регистрация на сдружение, чието наименование наподобява наименование на друго, поради което учредяването и регистрацията на ответното сдружение с наименованието Сдружение „Национално представителство на студентските съвети в Република България”, не е противно на закона на заявеното от ищеца с исквата му молба основание.

Допълнително следва да се има предвид, че ищецът не е юридическо лице, регистрирано по реда на ЗЮЛНЦ и съответно – вписано в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, воден първоначално при съда, а впоследствие при Агенция по вписванията. С оглед на това не е налице хипотезата на чл.7, ал.4 от ЗЮЛНЦ.

Законът е регламентирал с разпоредбата на чл.7, ал.5 от ЗЮЛНЦ последиците на вписване в регистъра на юридическо лице с наименование, идентично /съвпадащо/ на по-ранно вписано юридическо лице от същия вид като е предвидил иск за преустановяване на използването му, както и иск за обезщетение за настъпилите от това вреди. Това означава, че дори въведеното от ищеца основание да бе доказано по делото, същото не представлява основание за прекратяване на ответника.

Възивният съд, при преценка за наличие на второто посочено в исквата молба нарушение - нарушение на чл.7, ал.2 ЗЮЛНЦ, предвижда забрана наименованието на сдружението да въвежда в заблуждение, намира, че същото не е налице. Както вече е посочено по-горе наименованието на ответното сдружение е уникално сред наименованията на регистрираните сдружения с нестопанска цел към датата на регистрацията му. Наименованието не заблуждава и за дейността на сдружението и е съответно на записаните в устава на сдружението основни цели и предмет на дейност на сдружението.

Забраната по чл.7, ал.2 се отнася единствено до наименованието на сдружението и не засяга неговите седалище и адрес, като съдът намира тези въведени факти неотносими към правния спор предмет на делото.

Тук отново следва да се посочи, че правната последица, с която законът свързва наименование, въвеждащо в заблуждение е възможността да се предяви иск срещу по-късно приелото заблуждаващото наименование лице да преустанови носенето и служенето със съвпадащото наименование – чл. 7, ал. 5 ЗЮЛНЦ.

С оглед изложеното въззивният съд намира жалбата неоснователна. Първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото отговорността за направените разноси, включително за тези на другата страна е на въззивника. При липса на направено искане и представени доказателства за присъждане и доказателства за сторени разноси от страна на въззиваемия, съдът не присъжда такива.

Воден от горното съставът на Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 261380/06.10.2021 г. по гр. дело № 1355/2020 г. СГС, VI-14 състав.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд в 1-месечен срок от съобщаването му на страните при условията на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____